

Svar (4/6 03)**Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Et amt skal tilbyde en patient henvisning til behandling i udlandet, hvis en påkrævet højt specialiseret behandling ikke kan ydes på et dansk sygehus, jf. 21 i bekendtgørelse om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp m.v. Ifølge Sundhedsstyrelsens oplysninger er der i 2002 henvist 111 patienter til højt specialiseret behandling i udlandet.

Desuden kan et amt på visse betingelser tilbyde en patient henvisning til forskningsmæssig behandling i udlandet, hvis en relevant behandling ikke kan tilbydes på et dansk sygehus, jf. § 25 i bekendtgørelse om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp m.v. Ifølge oplysninger fra Amdrårdsforeningen er der i 2002 henvist 40 patienter til forskningsmæssig behandling i udlandet.

Endelig kan et amt på visse betingelser tilbyde en patient med en livstruende sygdom henvisning til eksperimentel behandling på et sygehus, jf. § 26 i den nævnte bekendtgørelse. Denne ordning trådte i kraft den 1. januar 2003. Ifølge Sundhedsstyrelsen er der pr. 22. maj 2003 henvist 8 patienter til eksperimentel behandling i udlandet.

Spm. nr. S 3302

Til justitsministeren (14/5 03) af:

Peter Brixtofte (UFG):

»Hvorledes mener Justitsministeriets Lovkontor, at lovgivningen om naturklagenævn harmonerer med Danmarks grundlov, der deler magten i den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, idet der især skeles til det forhold, at 7 af 9 medlemmer af Naturklagenævnet udpeges af Folketingets partier (lovgivende magt), og at Naturklagenævnets afgørelses juridiske virkning ikke afventer en eventuel anke til domstolene?«

Svar (4/6 03)**Justitsministeren (Lene Espersen):**

1. Naturklagenævnet er nedsat af miljøministeren i medfør af naturbeskyttelseslovens § 79, stk.

1, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 4. februar 2002 med senere ændringer.

Nævnet er bl.a. klagemyndighed for administrative afgørelser efter en række love, herunder naturbeskyttelsesloven, planloven, råstofloven, skovloven, masteloven, sommerhusloven og kolonihaveloven.

De nærmere regler for Naturklagenævnets sammensætning fremgår af naturbeskyttelseslovens § 80. Efter denne bestemmelse består Naturklagenævnet foruden formanden – der skal opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer – af 2 højesteretsdommere og af et antal medlemmer, der udpeges ved, at hvert af de partier, der er repræsenteret i Folketingets Finansudvalg, vælger et medlem. De pågældende kan – men skal ikke – være medlemmer af Folketinget.

Antallet af politisk valgte medlemmer er således afhængigt af antallet af partier i Folketingets Finansudvalg. For tiden er der 7 politiske medlemmer, og nævnet har således i alt 10 medlemmer.

2. Grundlovens § 3 har følgende ordlyd:

»§ 3. Den lovgivende magt er hos kongen og folkettinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene.«

Bestemmelsen er udtryk for den forfatningsretlige magtfordelingslære. Grundtanken bag er, at der ved en opdeling af de forfatningsretlige funktioner skal skabes en styreform med magtbalance mellem de øverste statsorganer, som kan beskytte borgerne mod vilkårlige indgreb, jf. Peter Germer, Statsforfatningsret (3. udgave, 2001), side 1.

Grundlovens § 3 antages ikke at være til hinder for et vist personsammenfald mellem de øverste statsorganer, jf. Henrik Zahle, Danmarks Riges Grundlov med kommentarer, side 38. Grundloven forudsætter f.eks., at tjenestemænd og ministre kan være medlemmer af Folketinget, jf. grundlovens § 30, stk. 2, og § 40, ligesom der er eksempler på, at en dommer samtidig har været medlem af Folketinget. Endvidere er der i lovgivningen en række eksempler på, at dommere udpeges som medlemmer af administrative nævn og råd mv., f.eks. Flygtningenævnet.

Grundloven antages heller ikke at være til hinder for, at medlemmer af et administrativt organ vælges af Folketinget eller af de partier, der er repræsenteret i Folketinget.

Det bemærkes i den forbindelse, at grundlovens § 52 indeholder en bestemmelse om, at Fol-